

TETTREKÉSZ MAGYAR RENDŐRSÉG
SZAKSZERVEZETE

Szám: Mü.106/2018/12.

Hiv.Szám: IV/574-1/2022.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/574-2/2022
Erkezett:	2022 ÁPR 05. e-mail 12.M.70.153/2020/12.
Példány:	1
Melléklet:	0 db
Kezelőiroda:	lu

Jogerős ítélet: 1.Mf.31.036/2021/7.(Fővárosi Ítéltábla)
Kúria felülvizsgálat: Mfv.IV.10.092/2021/4.

Előzmény ítélet:
12.M.70.153/2020/12. (Fővárosi Törvényszék Munkaügyi Kollégiuma I. fokú ítélet)

Magyarország Alkotmánybírósága részére
(Fővárosi Ítéltábla útján és közvetlenül is megküldve a tisztelt Alkotmánybíróság részére)

BUDAPEST

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.
1535 Budapest Pf. 773.
fax: 06-1-212-1170

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, dr. Balázs Ildikó főtitkár, mint a Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete (továbbiakban: TMRSZ. [redacted]) mint [redacted] felperes/kérelmező képviseletében eljáró szervezet törvényes képviselője – F/1. szám alatt csatolt jogi meghatalmazással – jogi képviselőnk dr. Balázs Ildikó kamarai jogtanácsos [redacted] útján az alábbi,

alkotmányjogi panasz-indítványt
(a hiánypótlási felhívásnak megfelelően egységes szerkezetben)

terjesztjük elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27.§-ában foglalt jogosultság alapján, figyelemmel arra, hogy az a/ és b/ pont szerinti együttes feltételek fennállnak.

Határozott kérelmünk:

1. Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, – az Alaptörvény 24.cikk (2) bek. d/ pontban jelzett hatáskörében eljárva -, hogy a Kúrián – Mfv.IV.10.092/2021/7. számon - folyamatban volt közalkalmazotti rendkívüli lemondás jogszerűsége és jogkövetkezmenyei tárgyában folytatott eljárásban - állapítsa meg a

- **Fővárosi Ítéltábla** által hozott **I.Mf.31.036/2021/7.** számú jogerős ítéletének, továbbá
- az I. fokon eljáró Fővárosi Törvényszék Munkaügyi Kollégiuma által hozott **12.M.70.153/2020/12.** ítéletének, továbbá
- a **Kúria** által **Mfv.IV.10.092/2021/7.** számú ítéleteinek

az Alaptörvény ellenességét és az Alaptörvény 24. cikk (3) bek. b/ pontjában foglalt hatáskörében eljárva semmisítse meg azokat, mivel azok megsértették a kérelmező Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében védelmezett tisztességes tárgyaláshoz való alapjogát.

2. Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy ennek megállapítása esetén az Alaptörvény 24. cikkének (3) bek. b/ pontjában foglaltaknak megfelelően semmisítse meg mindhárom bírói döntést!

A folyamatban volt alapeljárásokban [REDACTED] magánszemély indítványozó (továbbiakban: kérelmező vagy felperes) a peres eljárásokban felperesként eljárva az Alaptörvény ellenes ítéletek kárvallottja.

Az alapeljárásban hozott ítéletek Alaptörvény ellenessége az alábbiak szerint valósult meg:

Az Alaptörvény alábbi rendelkezéseinek a megsértése valósult meg a hozott bírói ítéletekben:

1. **XXVIII. cikk:** *(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*
2. **28.cikk:** *„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”.*

Indokolás:

- [1] Az eljárásban kérelmező a hatáskörrel rendelkező bíróságok előtt vitatta azt, hogy alperes munkáltatója – [REDACTED] – foglalkoztatása során a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően foglalkoztatta volna őt. Kérelmező a munkáltatója által később jogerősen a Kúria által is megállapított hátrányos megkülönböztetése miatt – védett tulajdonságaként a női nemhez tartozását jelölte meg – hosszan tartó munkahelyi konfliktusba keveredett munkáltatójával, elsősorban azzal a személlyel, aki felette a munkáltatói jogköröket gyakorolta [REDACTED]. A hátrányos megkülönböztetés ténye mellett kérelmező kvalifikált munkaerőként lényegét tekintve osztályvezetői feladatokat látott el, miután az adott osztály vezetője nyugdíjba vonult, illetve ezt követő osztályvezető elhalálozott, ennek ellenére mindvégig csoportvezetői illetményben részesült, amely mintegy havi 80 ezer forinttal kevesebb bérezést jelentett. A konfliktusok folyamatában kérelmező munkahelyi balesetet – úti balesetet – szenvedett 2017. november 27.-én - amelynek következtében több hónapra keresőképtelen állapotba került. Ennek során 2017. decemberében a munkáltató átszervezést hajtott végre, amelyről kérelmező informális tudomással bírt – egy aláíratlan kinevezés módosítást tártak elé, hogy azt hajlandó-e tudomásul venni, de formálisan a kinevezés módosítást felperes – alperesnek felróhatóan – nem vette át (téves laccímre postázták azt táppénzes betegállománya idején).

[2] Kérelmező az Egyenlő Bánásmód Hatósághoz fordult 2017. december elején a hátrányos megkülönböztetése miatt. Az EBH előtt 2018. májusban tartott egyeztető megbeszélésen ahol munkáltató képviselőjében részt vett [REDACTED] ügyvéd, kérelmező arról értesült, hogy „*megváltozott a munkaköre*”, de továbbra sem került közlésre vele semmilyen tartalmú kinevezés módosítás, csak annyi, hogy *lefokozták*. A táppénzes állománya idején, miután egészségügyi állapotában javulás következett be, egy tisztázó jellegű megbeszélésre kerített sort kérelmező 2018. szeptember 3.-án [REDACTED] [REDACTED] aki kérelmező felett a munkáltatói jogkört gyakorolta. [REDACTED] [REDACTED] a felperes által tisztázó és a jövőre nézve együttműködése jegyében kezdeményezett beszélgetésen érdemi tájékoztatást nem tudott kérelmező részére adni, [REDACTED] irányította őt, illetve azt válaszolta részére, hogy *nem változott semmi*. Kérelmező jelezte ekkor, hogy az egyoldalú kinevezés módosítást – amelyet addig sem közölt vele formálisan a munkáltatója – amely egy munkahelyi átszervezésből is adódott, nem tudja elfogadni. Munkáltatója nem biztosította őt továbbá arról, hogy az EBH által megállapított hátrányos megkülönböztetése visszatérésével megszűnne, ezért ezt követően – miután kezelőorvosa keresőképességét nyilvánította – közalkalmazotti jogviszonyáról rendkívüli hatállyal lemondott 2018. szeptember 6.-án. Munkáltatója vitatta a rendkívüli lemondás ok- és jogszerűségét, ezért a lemondásból eredő jogosultságokra és járandóságokra figyelemmel felperes keresetet nyújtott be az I. fokon eljáró Fővárosi Törvényszékre.

[3] Az ügyben először eljáró bírói tanács – 73.M. és 50.M. tanácsok közül a 73-as tanács - több perelőkészítő tárgyalást tartott, részletesen feltárta a körülményeket, majd ekkor következett be a bíróságok átszervezése is, és figyelemmel arra is, hogy az addig eljáró tanács elnöke akadályoztatása miatt nem vitte tovább az ügyet, az eljárás egy újabb, immár harmadik munkaügyi tanács előtt 12.M. tanácsváltással folytatódott. Az újonnan eljáró 12.M tanács a perelőkészítést rövid úton lezárta, majd az érdemi tárgyalás során tanúk meghallgatásával folytatta le a bizonyítási eljárást, azonban ennek során a tisztességes eljárás hiányáról tanúskodó tényállás megállapítással – iratellenesség és a felvett jkv. utólagos rekonstruálhatósága feltételének bekövetkeztével (magnófelvétel meghibásodott) elutasította felperes kereseti kérelmeit.

Az I. fokú ítélet ellen benyújtott fellebbezésünkben foglaltak tanúsítják, hogy az objektív és tárgyilagos tényállás megállapítást iratellenes megállapításokkal egy lényegében kvázi valótlán tényállás megállapításával zárta, amelyből levezetve hozta meg az I. fokon eljáró bíróság a döntését.

Már a módosított kereseti kérelem sem volt ismert a harmadikként eljáró 12.M. tanács előtt, hiszen olyan kereseti kérelmet bírált el, amely nem volt tárgya az eljárásnak (Fellebbezésünk [1] része szerint 3 havi felmentési pénzről ítélezett az eljáró tanács, miközben csupán 1 havi felmentési időre járó összeget kért felperes a módosított keresete szerint.

[4] A periratokkal ellentétesen állapította meg az eljáró bíróság, hogy felperes kérelmezőnek tudomása volt arról, hogy a kinevezés módosításról tudomással bírt, miközben a per során végig az volt a felperesi előadás lényege, hogy éppen a lényeges konkrétumokról nem volt tudomása a kinevezés módosításával kapcsolatban, ezzel kapcsolatban pedig a tisztázó jellegű megbeszélésen sem adott érdemi válaszokat. Az első fokon eljáró bíróság olyan ténybeli körülményeket állított ítéletében, amelyet a periratok éppen, hogy ellenkezőleg, cáfoltak. **Ténykérdés, hogy felperes kinevezés módosításának átadására/átvételére nem került sor, ennek ellenére ezt kész tényként állapította meg iratellenesen – hamisan - mindhárom eljáró bíróság. Ezt fellebbezésünk [2] részében 6 pontban cáfoltuk.**

[5] A perben eljáró bíróságok előtt ismertté vált tényállás lényege:

- a. Jogerős ítélet állapította meg felperes hátrányos megkülönböztetését,
- b. Feltárássra került, hogy a kinevezés módosításáról – amely 2017. decemberében megtörtént – még a 2018. szeptember 3-i beszélgetésen sem tájékoztatta felperest [REDACTED] illetve akként nyilatkozott erre irányuló felperesi kérdésre, hogy „én nem tudok róla”, míg ezzel szemben az EBH előtti megbeszélésén [REDACTED] szerint felperest *lefokozták* és már nem is csoportvezető, nemhogy osztályvezetői kinevezésére kerülne sor.
- c. Nem került átadásra felperes részére kinevezés módosítása egészen lemondásáig.
- d. Alperes nem nyilvánította ki azon szándékát, hogy a továbbiakban ne fogja hátrányosan megkülönböztetni a felperest és kinevezés módosításáról sem tájékoztatta részleteiben a felperest
- e. Alperes rendkívüli lemondásának egyes okai külön-külön is rendkívüli lemondás alapjául szolgálhattak, ugyanakkor együttesen a munkavállalónak a munkáltatóval szembeni bizalomvesztését jelentették.

Mіндеzen tények ellenére az eljáró bíróságok éppen ezekkel a periratban található tényekkel ellentétes tényállást vettek ítéletük alapjául! Ezek a periratokból kitűnően hamis tényállás elemek:

- Az eljáró bíróságok szerint felperes a kinevezése módosítását átvette, arról tudomással bírt. Periratokban foglaltakkal ellenétes, valótlan ténymegállapítás.
- Az I. fokú ítélet előtt világossá vált, hogy a Kúria vonatkozó ítélete szerint is hátrányosan megkülönböztették meg a felperest az alperesi munkahelyén. Ezt egyszerűen figyelmen kívül hagyták az eljáró bíróságok.
- A [REDACTED] tanúnyilatkozatakor elhangzottakat ténszerűen cáfolni tudta volna felperes azzal, hogy a [REDACTED] való beszélgetést telefonjával rögzítette. A hamisan nyilatkozó tanú – aki egyébként fő felelőse volt a felperessel szemben tanúsított hátrányos megkülönböztetésnek – tanúvallomását cáfoló telefonbeszélgetést nem volt hajlandó figyelembe venni az eljáró bíróság, hiába állítottuk, hogy hamis nyilatkozatot tett a tanú a 2018. szeptember 3-i tisztázó megbeszélés alkalmával. Sőt, a tárgyalási jegyzőkönyvből egyszerűen kimaradt a felperesi oldal erre vonatkozó állítása és a vitatott tanúnyilatkozattal kapcsolatban a bíróság által készített hangfelvétel megrongálódása miatt a jegyzőkönyv erre vonatkozó tanúállításokat és az ezzel kapcsolatos felperesi kifogást egyáltalán nem tartalmaz. A bíróság közlése szerint a [REDACTED] tanúvallomásának felperes által cáfolt érdemi része „megrongálódott”, így azt utólag kétséget kizáróan nem lehetett rekonstruálni, illetve az I. fokon eljáró bíróság megtagadta egy objektív és a felperes rendelkezésére álló és a kereseti kérelem pontos tényállás megállapításához elengedhetetlenül szükséges hangfelvétel periratok közé csatolását, miközben az alperesi oldal és a felperesi oldal nyilatkozata szerint a tanú hamis, valótlan nyilatkozatot tett tanúmeghallgatása során. Ennek ténye egyszerűen – jobb szó nincs rá – nem érdekelte az I. fokon eljáró bíróságot, így figyelmen kívül hagyta az ezzel kapcsolatos felperesi jelzést, és kvázi „koronatanúként” vette figyelembe annak a személynek a tanúvallomását, aki bizonyítható módon valótlan tanúvallomást tett és fő felelőse volt felperes munkahelyi ellehetetlenítésének, illetve hátrányos megkülönböztetésének.

[6] A fellebbezés során eljáró tisztelt Fővárosi Ítéltábla a fellebbezésünkben foglaltakat tejjességgel figyelmen kívül hagyta és továbbra is a téves, és iratellenes I. fokú bíróság által kreált valótlan tényállást vette ítélete alapjául. Miközben az I. fokú ítéletet helybenhagyta ítélete rendelkező részében az indokolás körében [35] részben tényként ismeri el, hogy téves volt az I. fokú bíróság keresetről rendelkező ítélete, hiszen jelentős mértékű keresetmódosítást kellett volna elbírálnia az I. fokú bíróságnak, de ehelyett, az eredetileg benyújtott kereseti kérelemről döntött. **Nem lehet tisztességes fellebbezés**

elbírálásnak tekinteni azt az ítéletet, amely „helybenhagyja” azt az ítéletet, amely még a kereseti kérelem meghatározását sem végezte el pontosan, és tisztességtelen, ha a „helybenhagyás” ellenére, az indokolás közt tényként rögzíti azt az eljáró Ítéltábla hogy valóban téves kereseti kérelmet bíralt el az I. fokon eljárt törvényszék.

[7] Ugyanígy a tisztességes eljárás hiányát igazolja, hogy a jogerős ítélet [37] részében az Ítéltábla gyakorlatilag egyenlőségjelet tesz aközé, hogy felperes *elismerte, hogy a kinevezés módosításról tudomással bír*, és aközé, hogy a felperes átvette volna a kinevezés-módosítását. Míg a kinevezés módosításáról annyiban bírt tudomással, hogy [REDACTED] az EBH előtt erre irányuló nyilatkozatot tett, ugyanakkor tény, hogy a kinevezés-módosítás kézbesítésére egészen a felperes rendkívüli lemondásáig nem kerített sort az alperes. A kinevezés módosítás hatályosulásának nem az a törvényi feltétele, hogy valamiről a munkavállaló „tudomással bírjon”, hanem az egy közjogi aktus, a kinevezés-módosítás átvétele, vagy kézbesítése szükségeltetik hozzá. Még maga alperes sem vitatta, hogy formálisan nem került felperes részére átadásra a kinevezése-módosítása, és azzal, hogy az eljárt bíróságok ezt a közjogi aktust akként értékelték a tényállás részeként megalkotva azt, hogy a „*kinevezés módosításáról felperes tudomással bírt*” egy köznapi megfogalmazást ruháztak fel jogi kötőerővel. Periratok szerint a kinevezés módosításának átadására, átvételére felperes irányában nem került sor. A 2018. szeptember 3-i tisztázó jellegű megbeszélés célja többek között ez is volt, felperes szerette volna megtudni, hogy miként változott meg a munkaköre, de erre érdemben nem tudott nyilatkozni [REDACTED] sem. Ezt is figyelmen kívül hagyták az eljárt bíróságok, közte a másodfokon eljárt tisztelt Fővárosi Ítéltábla is.

[8] Szintén a téves tényállás kreálás bizonyítéka a jogerős ítélet [41] részében foglaltak, amikor is a felperes hivatkozik egy levelében az átszervezés tényére, amely egy főigazgatói körlevél alapján nem volt titok felperes előtt sem. Az erről szóló főigazgató levélben foglaltakat azonosítani azzal, hogy felperes tudomással bírt az ő személyét érintő munkajogi körülmények változásáról erős túlzás, hiszen kinevezése módosítását nem helyettesíti egy átszervezésről szóló általános főigazgatói tájékoztatás. A felperes ebben azt állította, ami a főigazgatói körlevélből leszűrhető volt, de ez nem jelentette annak a hiányzó tény-elemnek a fennforgását, hogy kinevezése módosítását átvette volna, vagy azt közölte volna vele a munkáltató alperes. Pár hónappal később az EBH előtti meghallgatáskor [REDACTED] annyit közölt felperessel, hogy már nem csoportvezető, mert „*lefokozták*”, de erről felperes nem kapott kinevezés módosítást. Majd 2018. szeptember 3.-án éppen azért ment be táppénzes állománya idején, hogy [REDACTED] közölje vele, hogy miként módosult esetlegesen a kinevezése, de [REDACTED] egyrészt nem adott konkrét válaszokat, másrészt az volt leszűrhető a válaszokból, hogy „*nem változott semmi*” illetve [REDACTED] irányította. Ezekből a tényekből azt a bírói tényállás megállapítást megalkotni, hogy felperes „*tudomással bírt*” és ez a tudomás egyenlő a kinevezés módosítás kézhezvételével, egyrészt jogilag nem helytálló, másrészt ez képezte egyik alapját annak, hogy az ítéletek tényállásának alapja nyilvánvalóan valótlan, hamis tényállás alapján került értékelésre. Felperes részére nem került közlésre kinevezésének módosítása, ilyet nem vett át, és még kifejezett kérdésére sem kapott erre irányuló tájékoztatást a munkáltatói jogkör gyakorlójától, aki fő felelőse volt a felperes terhére megvalósult hátrányos megkülönböztetésnek.

[9] A másodfokon eljárt Fővárosi ítéltábla iratellenesen állapította meg azt is, hogy felperes a rendkívüli lemondásában nem hivatkozott arra a lemondási okra, hogy az alperes megszegte az együttműködési kötelezettségét. Ez tartalmában azért iratellenes, mert a felperes lemondása éppen a bizalomvesztés és az alperes együttműködési kötelezettségének a megszegéséből eredt. Hogyan lehet együttműködésnek tekinteni, ha az átszervezést és a kinevezés-módosítást követően 8 hónappal később egy erre irányuló

tisztázó jellegű megbeszélésen sem tájékoztatja a munkáltatói jogkör gyakorlója arról a munkavállalót, hogy miként módosult a közalkalmazotti kinevezése? A felperesi lemondás jogerős ítéletben történő ismertetése körében, a jogerős ítélet 3. oldal tartalmazza a következőket: „Tisztázó jellegű megbeszélés összefoglalása: [REDACTED] azt kérdeztem, hogy mi a jelenlegi munkaköröm, és mennyi a fizetésem mértéke. Hivatkoztam a tárgyaláson történetekre a munkaköröm megváltoztatásával kapcsolatban, Ő azt felelte, mivel nem volt ott a tárgyaláson (megj: EBH előtti eljárás) ezért nem tudja, hogy mi történt ott. Visszakérdeztem, hogy akkor nem is tud erről a munkaköri változásról, amit ő írt alá? Azt válaszolta, hogy nem tudja. Keressem fel az ügyvédnőt, mivel ő volt ott a tárgyaláson. Mivel munkáltatóként nem hozta tudomásomra a szándékát velem kapcsolatban, kérdéseimre nem adott számomra kielégítő és megnyugtató válaszokat a tekintetben, hogy a továbbiakban is számít a munkámra, illetve hogy milyen munkát kéne végeznem, mindezekből arra következtetek, hogy személyem és a munkáltatói jogkör gyakorlója között a munkavégzés ellehetetlenült....”

A fenti idézet részt a jogerős ítélet 3. oldala tartalmazza, és ennek a szövegnek a tükrében nyilvánvalóan alaptalan azt a ténymegállapítást alkalmaznia az eljárt másodfokú bíróságnak, hogy felperes nem hivatkozott lemondása indokaiban a munkáltatót terhelő együttműködési kötelezettség hiányára. Miközben az egész tisztázó jellegű megbeszélésre azért kerített sort a felperes hogy a munkáltatótól a szükséges tájékoztatást, vagy kinevezés-módosítást 8 hónap elteltével megkapja, még ekkor sem került sor sem az érdemi tájékoztatására, sem a kinevezés-módosítása közlésére. Az nem tisztességes bírósági eljárás, ha mindezek tükrében a másodfokon eljárt tisztelt Fővárosi Ítéltábla olyan megállapításra jut, hogy felperes lemondásában nem hivatkozott az alperesi együttműködés hiányára – jogerős ítélet [45] – [47] részében -, hiszen a lemondás szövege éppen hogy erről szól. Szemantikai megfogalmazás hiányára hivatkozni, miközben tartalmában éppen hogy ez volt a lemondás egyik fő indoka, és a periratok, a lemondó nyilatkozat is azt támasztja alá, hogy 8 hónap elteltével is bizonytalanságban van tartva a munkáltató, azt megállapítani, hogy felperes nem hivatkozott a munkáltatót terhelő együttműködési kötelezettség hiányára, nyilvánvalóan alaptalan bírósági megállapítás és mint olyan a tisztességes eljárás hiányát veti fel az eljárt bíróságok terhére. Fővárosi Ítéltábla szerint: *A felperes rendkívüli lemondásában a fentiekben túlmenően kifejezetten nem nevesítette alperes együttműködési kötelezettségének megszegését.*

Ez hamis valótlan ítéltáblai megállapítás, hiszen az egész rendkívüli hatályú lemondás lényege, - és ez tartalmilag a lemondás összegzése is -, hogy alperes a szükséges együttműködést nem tanúsította felperes felé, kinevezés módosítást, vagy tájékoztatást a megváltozott munkakörével kapcsolatosan még 8 hónap elteltével sem adott részére.

- [10] A Kúria eljárása során a fentiekben jelzett első és másodfokú bíróságok iratellenes, téves tényállást megállapító eljárásának kifogásolt jellegét jogszerűnek nyilvánította és a felülvizsgálati kérelmet elutasította. A Kúria is iratellenes, valótlan tényállást alkotott meg, amikor ítélete [4] részében a felperesnek szánt kinevezés módosítás – amelyet alperes téves, nem felperes valós és általa ismert lakcímére postázott – *nem kereste* jelzéssel érkezett vissza. Erről már „elfelejtkezett” a Kúria további tényállást megalkotni, hiszen a periratokból kitűnően felperes más lakcímen tartózkodott.
- [11] A tisztelt Kúria felülvizsgálati eljárása során is sérült a tisztességes eljáráshoz való felperesi alapjog, hiszen egyszerűen nem vett tudomást arról, hogy iratellenes, valótlan tényállást alkottak meg az első- és másodfokon eljárt bíróságok. Ezt arra való hivatkozással nem vizsgálta, hogy a jogszabályhely megjelölése, mint az elbírálhatóság konjunktív feltétele elmaradt.

Álláspontunk szerint az nem tisztességes eljárás, ahol bizonyított módon rámutatunk arra, hogy valótlán, hamis, a periratokkal ellentétes tényállást alkotnak meg a bíróságok, de arról a Kúria azért nem hajlandó tudomást venni, illetve érdemben foglalkozni vele, mert egy adminisztratív hiányosság – jogszabályhely megjelölése – elmaradt. Tisztességes eljárás lett volna, ha erre felhívja a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő figyelmét (hiánypótlási felhívás) – vagy, mint az az ítéletéből is kitűnik – észleli, hogy a „Pp. 279.§ (1) bek.”, mint megsértett jogszabályhely megjelölésének elmaradása érdemben nem akadályozza, hogy az iratellenességet és a hamis, valótlán tényállás ezen jellegét megállapítsa.

Álláspontunk szerint a megsértett jogszabályhely megjelölésének szükségessége az eljáró Kúria munkáját segíti elő. Ugyanakkor, ha ez elmarad, de a Kúria „tudja”, hogy tartalmilag a felperes mely jogszabályhely sérelmére alapítja a kérelmét, akkor ez a fajta kúriai szemlélet kiüresíti azt, hogy érdemi felülvizsgálatot folytasson le a Kúria, miközben maga is tisztában van azzal, hogy mely jogszabályhely sérelmére alapítja a kérelmező a kérelmét.

Ezáltal sérült a tisztességes eljáráshoz való felperesi alapjog azzal, hogy noha megjelöltük az iratellenes részeket az addig hozott I. és II fokú ítéletek kapcsán de adminisztratív módon került az iratellenesség jogszabályhelye megjelölésre. A bíróságok igazságszolgáltatási ténykedésétől idegen, hogy a tartalma szerint előadott jogsértést csak azért nem vizsgálja érdemben a Kúria, mert egy adminisztratív hiányosságot észlel, mégpedig hogy a jogszabályhely megjelölésére nem került sor. A Kúria kimondta ítéletében, hogy hiába hivatkoztunk iratellenességre és téves tényállás-megállapításra, ő ennek ellenére a téves és iratellenes tényállásra alapítottan végezte el a felülvizsgálatot. Ez nyilván nem felel meg szintén a tisztességes eljárás minimumkritériumának sem.

[12] **Hiánypótlás keretében előadjuk:** A jelen indítványunk [4] – [11] részében azt támasztottuk alá, hogy az eljáró bíróságok eljárása nem volt pártatlan, nem objektív tényállást állapítottak meg a rendelkezésre álló és bizonyított tényállási elemek okszerű, és egységes zárt láncolatú tényállás megállapítási kötelezettsége helyett. A téves tényállás abból adódott, hogy figyelmen kívül hagytak lényeges tényeket, több esetben iratellenesen állapították meg a valós tényállás helyett felállított részben valótlán tényállást és ebből következően egy effektíve téves tényállásra alapították ítéleteiket.

Továbbá felmerült az egyik – éppen felperessel szemben jogsértően eljáró tanú [redacted] részéről és terhére szólóan -, hogy mint tanút valótlán tanúnyilatkozatot tett az ügyvel kapcsolatban a bíróság előtt. A valótlán tanúnyilatkozatot objektíve tudta volna cáfolni a felperesi oldal, amelyre kifejezett kéréseink és indítványunk ellenére a pervezető elsőfokú tanácsvezető bíró nem adott módot és lehetőséget, mondván a hangfelvétel nem a tanú tudtával készült. Ugyanakkor a tanú hamis nyilatkozatát objektíve cáfolni tudó hangfelvétel leiratát a periratok közé már előzetesen becsatoltuk, de az abban foglaltakat figyelmen kívül hagyta a bíróság és a tanú bizonyíthatóan részben valótlán tanúnyilatkozatát ítélete alapjául vette. Mindezt sajnálatos körülményként tetézte, hogy a tárgyaláson elhangzottakat hangfelvétellel rögzítő bíróság utólag a jegyzőkönyv kiadásáról akként nyilatkozott, hogy a hangfelvétel egy része megsérült (éppen a [redacted] valótlán tanúnyilatkozatát rögzítő rész és az arra rámutató felperesi nyilatkozatok), az arra reflektáló felperesi oldal észrevétele és indítványa, így a jegyzőkönyv, azaz a tárgyalás leirata „emlékezetből” készült el a későbbiekben.

Ezen bírósági eljárásban bekövetkezett ténybelileg is igazolt és alátámasztott fogyatékoságai révén sérült a tisztességes eljáráshoz való alapjogon belül az indítványozónak:

- **a tárgyalás igazságosságához fűződő joga,**

- o mert nem lehet igazságosnak nevezni olyan ítéleteket, amelyek a [4] – [11] részben jelzett fogyatékoságban szenvednek;
- o mert nem lehet igazságosnak nevezni az olyan eljárást, ahol bizonyíthatóan az egyik tanú nem mond igazat, és amely hamis nyilatkozat egyértelműen cáfolható

volna egy hanganyaggal, amelyet a tanú korábban nyilatkozott és aztán ennek a tanúnak a tárgyaláson megtett nyilatkozata is alapjául szolgál a később ítélet indokolásának;

- mert nem lehet igazságosnak nevezni azt a tárgyalást, ahol az I. fokú ítélet jelzett fogyatékoságai és a hamisan nyilatkozó tanú tanúnyilatkozatára alapított ítéletet jogszerűnek tekintik és értékelik és a nyilvánvalóan igazságtalan ítéletet jóváhagyják;

- **a bíraskodás pártatlanságához fűződő joga,**

- mert objektíve nem lehet pártatlannak tekinteni azt a bíraskodást, amely az ítélete tényállást megállapító részeként valótlan tényállási elemeket „kreál” (átvette a kinevezés módosítását például állította az I. és II. fokú bíróság is);
- mert nem lehet pártatlannak tekinteni azt az eljárást, ahol az igazság kiderítése alapelvi szintű követelményét nem teljesítette a bíróság azzal, hogy egy valótlan tanúnyilatkozat esetében, amikor felperes állította, hogy a tanú nem mond igazat – nem kísérelte meg az objektív igazság kiderítését és nem volt kíváncsi arra, hogy a magnófelvétel szerint a tanú a törvényes figyelmeztetés ellenére is mást mond mint a felperessel történt négy szemközti megbeszélés során kétséget kizáróan bizonyítható módon elhangzott;
- mert kvázi felvetődik a pártatlanság hiánya abban a történetben is, hogy a bíróság által a tárgyaláson rögzített hanganyagnak éppen az a kritikus része sérül meg a bíróság tájékoztatása szerint ahol a valótlan tanúnyilatkozat elhangzik;
- mert felvetődik a pártatlanság hiánya akkor, amikor a felperes tudná bizonyítani (szabad bizonyítás elve mentén), hogy a tanú nem mond igazat, de annak bizonyítását a bíróság megtagadja, megtiltja;
- mert felvetődik a pártatlanság hiánya akkor is amikor a felperes javára nyilatkozó tanúk tanúvallomását [REDACTED] tanúvallomását figyelmen kívül hagyja, de az alperesi „tanú” [REDACTED] tanúvallomását ítélete alapjául veszi, miközben folyamatosan a jogvita lényegéhez és a tényálláshoz tartozott hogy a tanú által elkövetett jogsértések eredményezték a rendkívüli lemondás szándékát felperesben;
- mert felvetődik a pártatlanság hiánya abban is, hogy a perirat részévé tett Kúriai ítélet, amelyben a Kúria és az eljáró közigazgatási bíróság is jogerősen és további jogorvoslati lehetőséget is kizárva megállapította felperes hátrányos megkülönböztetését;
- mert felvetődik a pártatlanság hiánya akkor is ha jogerősen és Kúria által is megállapított jogsértés fennforgása ellenére sem ítél meg jogalapot sérelemdíjra és a legcsekélyebb mértékű sérelemdíjat sem ítél meg egyik eljáró bíróság sem, noha a Ptk. 2:52.§ (2) bek. szerint a jogsértés ténye (hátrányos megkülönböztetés megállapíthatósága hatóság és bíróságok által is) önmagában megalapozza a sérelemdíjra jogosultságot és így annak perbeli elutasítása esetén nem csupán jogsértően hanem alaptörvény ellenesen azaz nem tisztességes eljárásban és nem pártatlanul eljárva utasították el felperes erre vonatkozó sérelemdíj iránti igényének jogalapját.
- mert felvetődik a jogorvoslati és rendkívüli perorvoslatok vonatkozásában is, hogy az I. fokú eljárás ezen nyilvánvalóan megállapítható alapjogi fogyatékoságai ellenére is helyben hagyják a nyilvánvalóan nem tisztességes elsőfokú eljárás döntését és annak indokolását is.

A jogorvoslati lehetőségek kimerítése, határidő megtartottsága

Tisztelettel előadjuk, hogy jogorvoslati lehetőségeinket kimerítettük, a Kúria a felülvizsgálati eljárást lefolytatta és a Fővárosi Ítéltábla „jogértelmezésével” egyetértve elutasította felülvizsgálati kérelmünket.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy indítványunknak adjon helyt és állapítsa meg, hogy a bíróságok és a Kúria által hozott döntések Alaptörvény ellenesek ezért rendelkezzen azok megsemmisítése iránt.

Szekszárd, 2022. április 05.

Tisztelettel:

**kérelmező
képviselőjében:**

**dr. Balázs Ildikó főtitkár, kamarai jogtanácsos
Tettekezés Magyar Rendőrség Szakszervezete**

Melléklet:

1. kamarai igazolvány
2. Jogerős ítélet: 1.Mf.31.036/2021/7.
3. Kúria felülvizsgálat: Mfv.IV.10.092/2021/4.
4. 12.M.70.153/2020/12. (Főv.Tszék. I. fokú ítélet)
5. Fellebbezés
6. Felülvizsgálati kérelem